

Prima instanță - Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. : L. Bagrin)
Instanța de Apel - Curtea de Apel Chișinău (jud. : M. Guzun, V. Sîrbu, A. Panov)

ÎN C H E I E R E

15 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Banca Comercială
„Moldindconbank” Societatea pe Acțiuni,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Banca Comercială
„Moldindconbank” Societatea pe Acțiuni împotriva Societății cu Răspundere Limitată
„Abdera”, Societatea pe Acțiuni „Lemnar”, intervenienți accesorii Societatea cu
Răspundere Limitată „Alfa Grup” și Societatea cu Răspundere Limitată „Ecolux-Grup”
cu privire la restituirea prestației,

împotriva deciziei din 29 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a
respins apelul declarat de Banca Comercială „Moldindconbank” Societatea pe Acțiuni
și s-a menținut hotărârea din 22 aprilie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La 15 decembrie 2017, Banca Comercială „Moldindconbank” Societatea pe
Acțiuni s-a adresat în instanță cu cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu
Răspundere Limitată „Abdera”, Societatea pe Acțiuni „Lemnar”, intervenienți accesorii
Societatea cu Răspundere Limitată „Alfa Grup” și Societatea cu Răspundere Limitată
„Ecolux-Grup” cu privire la restituirea prestației.

În motivarea acțiunii a menționat că, prin hotărârea Curții de Apel Bender din 16
septembrie 2013, a fost intentat procesul de insolvență față de Societatea cu
Răspundere Limitată „Prolina-Prim”, iar Banca Comercială „Moldindconbank”
Societatea pe Acțiuni a fost inclusă în tabelul definitiv al creanțelor în calitate de
creditor garantat.

În cadrul procesului de insolvență, prin hotărârile Comitetului creditorilor
Societatea cu Răspundere Limitată „Prolina-Prim” din 25 noiembrie 2013 și 5
decembrie 2013, s-a dispus comercializarea bunului imobil - baza de producție,
amplasată în mun. Chișinău, str. Uzinelor nr. 171/2, formată din teren și construcțiile
amplasate pe acesta, inițial de către Societatea cu Răspundere Limitată „Saagton”, iar
ulterior de Societatea cu Răspundere Limitată „Cignatel”.

Reclamantul a invocat că, în perioada deținerii în proprietate a imobilelor
menționate de Societatea cu Răspundere Limitată „Cignatel”, la 01 mai 2015, între
aceasta, Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni și Societatea cu

Răspundere Limitată „Alfa-Grup” a fost încheiat contractul nr. 01/05/15 privind instituirea pazei fizice la obiectul din mun. Chișinău, str. Uzinelor nr. 171/2.

Potrivit cap. V din contract, suma lunară a contractului constituia 44 300 lei (3 posturi timp de 5 luni), iar începând cu data de 01 octombrie 2015, plata lunară a constituit suma de 14 000 lei (1 post).

În perioada 01 mai 2015 - 01 iulie 2017, imobilul din mun. Chișinău, str. Uzinelor nr. 171/2, s-a aflat sub paza Societății cu Răspundere Limitată „Alfa-Grup”, iar Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni a achitat prețul serviciilor de pază integral.

Ulterior, în perioada 01 aprilie 2016 - 04 august 2016, proprietar al bunurilor susnumite a fost Societatea cu Răspundere Limitată „Abdera”, iar, începând cu data de 05 august 2016 și până în prezent, proprietar al imobilelor este Societatea pe Acțiuni „Lemnar”.

Reclamantul a relatat că, nu a fost informat despre schimbarea proprietarului nici de către Societatea cu Răspundere Limitată „Cignatel”, și nici de către Societatea cu Răspundere Limitată „Abdera” sau Societatea pe Acțiuni „Lemnar”.

Consideră că, cunoscând despre existența pazei fizice a bunurilor imobile ce îi aparțin, prestate de o organizație de pază particulară contra-plată, inițial Societatea cu Răspundere Limitată „Abdera”, iar ulterior și Societatea pe Acțiuni „Lemnar” au acceptat în mod tacit prestarea acestor servicii de pază.

Astfel, în perioada în care imobilele s-au aflat în proprietatea Societății cu Răspundere Limitată „Abdera” și Societatea pe Acțiuni „Lemnar”, a achitat serviciile de pază în mărime de 1400 lei lunar.

La 18 iunie 2018, reclamantul a depus cerere de concretizare a acțiunii explicând că, potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile, dreptul Societății cu Răspundere Limitată „Abdera” asupra bunurilor imobile cu numerele cadastrale 0100308.064, 0100308.064.01, 0100308.064.02, situate în mun. Chișinău, str. Uzinelor nr. 172/1, a fost înregistrat la 01 iunie 2016, în temeiul încheierii nr. 2ra-181/16 din 18 mai 2016.

Deci, perioada totală a deținerii în proprietate este 01 iunie 2016 – 04 august 2016.

Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni a solicitat încasarea din contul Societății cu Răspundere Limitată „Abdera” a sumei de 29 866, 68 lei, economisită pentru paza imobilelor din mun. Chișinău, str. Uzinelor nr. 171/2, a cărui proprietar a fost în perioada 01 iunie 2016 - 04 august 2016;

- încasarea din contul Societății pe Acțiuni „Lemnar” a sumei de 152 133, 32 lei, economisită pentru paza imobilelor din mun. Chișinău, str. Uzinelor nr. 171/2, a cărui proprietar a fost în perioada 05 august 2016 - 30 iunie 2017 și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea protocolară din 17 octombrie 2018, a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu, Societatea cu Răspundere Limitată „Ecolux-Grup”.

Prin hotărârea din 22 aprilie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cererea de chemare în judecată depusă de Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni, a fost respinsă ca nefondată.

Pentru a hotărî astfel, instanța a constatat că, Societății cu Răspundere Limitată „Abdera” și Societății pe Acțiuni „Lemnar” nu le poate fi imputată obligația de informare a Băncii Comerciale „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni, despre obținerea dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile amplasate în mun. Chișinău,

str. Uzinelor 171/2, așa cum o asemenea obligație nu a fost stabilită printr-un act juridic încheiat între părți, precum și nici nu rezultă din careva prevederi legale.

Prejudiciul invocat de Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni, rezultă din contractul nr.01/05/15 privind acordarea serviciilor de pază fizică din 01 mai 2015 încheiat între Societatea cu Răspundere Limitată „Alfa-Grup” în calitate de prestator, Societatea cu Răspundere Limitată „Cignatel” și Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni, în calitate de beneficiar.

Astfel, răspunderea pentru cauzarea acestuia urmează a fi antrenată în temeiul actului juridic existent și nicidecum în baza temeiului general privind restituirea prestației urmare a îmbogățirii fără justă cauză.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 2 mai 2019, Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni a declarat apel, solicitând casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 29 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni și s-a menținut hotărârea din 22 aprilie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

La 22 noiembrie 2019, Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni a declarat recurs împotriva deciziei din 29 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 22 aprilie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru solicitând casarea hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare și emiterea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

În motivare a indicat că, instanțele ierarhic inferioare nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și au aplicat eronat legea materială.

Concluzia instanței de apel este în contradicție cu circumstanțele de fapt ale litigiului dedus judecătii.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 29 octombrie 2019.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cererea de recurs a fost declarată la 22 noiembrie 2019, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Astfel, prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 9 decembrie 2019 instanța de recurs a comunicat intimaților copia recursului, informând despre necesitatea depunerii referinței, acesta fiind recepționat de Societatea cu Răspundere Limitată „Lemnar” și Societatea cu Răspundere Limitată „Ecolux-Grup”, la 11 decembrie 2019, iar Societatea pe Acțiuni „Abdera”, la 12 decembrie 2019, potrivit avizelor de recepție (f. d. 15-17 Vol. II).

Până la data examinării recursului, referință asupra recursului intimații nu au depus.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru